

R O M A N I A
TRIBUNALUL ARAD OPERATOR
Secția de contencios administrativ și fiscal,
litigii de muncă și asigurări sociale
Dosar nr.XXX/2012

SENTINȚA CIVILĂ NR. 2940
Ședința publică din data de 07 august 2012

Președinte :

Grefier :

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta XXX împotriva pârâtelor Administrația Finanțelor Publice Arad și Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, având ca obiect anulare act.

La apelul nominal se prezintă reprezentantul reclamantei - avocat XXX din Baroul Arad, lipsă fiind reclamanta și reprezentanții pârâtelor.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Acțiunea este timbrată cu 39 lei taxă judiciară de timbru și 0,15 lei timbru judiciar.

S-a făcut referatul cauzei după care, se constată că pârâta Administrația Finanțelor Publice Arad a depus la dosar un set de înscrisuri.

Nemaifiind formulate cereri și constatând pricina în stare de soluționare, instanța acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul reclamantei solicită admiterea acțiunii, cu cheltuieli de judecată și depune la dosar dovada onorariului avocațial.

T r i b u n a l u l

Constată că prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la această instanță la data de 07 februarie 2012, reclamanta XXX a chemat în judecată pârâtele Administrația Finanțelor Publice Arad și Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, solicitând instanței anularea deciziei de impunere anuală pentru venituri din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal pentru anul 2011, nr. XXX/03.08.2011, emisă de pârâta Administrația Finanțelor Publice Arad și în parte decizia nr. XXX/25.10.2011, emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, prin care i-a fost respinsă contestația formulată împotriva deciziei antemenționate, cu cheltuieli de judecată, în motivare arătând că actul de impunere menționat este nelegal câtă vreme a fost emis cu nesocotirea art. 77¹ alin. 4 din Legea nr. 571/2003, de vreme ce legiuitorul a prevăzut că impozitul se calculează la valoarea declarată de părți prin actul în care se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrămintele sale, în cauză valoarea declarată fiind cea din antecontractul de vânzare-cumpărare, adică de 5.000 lei, și cu raportare la aceasta iar nu la valoarea de 29.023 lei ar fi trebuit să fie valorificate dispozițiile sentinței civile nr. XXX/21.12.2010. pronunțată de Judecătoria xxx, rămasă irevocabilă, și ca o consecință a celor mai sus arătate apare ca nelegală privind soluționarea contestației.

Prin întâmpinări, ambele părâte nu cerut respingerea acțiunii ca nefondată, arătând în esență fiecare că reclamanta a interpretat greșit dispozițiile în materie fiscală aplicabile în ceea ce o privește, umil corespunzătoare valoarea utilizată pentru stabilirea bazei de calcul a impozitului datorat de către parte, valoare ce a fost stabilită prin expertiză a Camerei Notarilor Publici.

Din actele și lucrările dosarului, instanța reține în fapt că prin decizia nr. XXX/03.08.2011 emisă de pârâta Administrația Finanțelor Publice Arad s-a stabilit în sarcina reclamantei un impozit datorat de 290 lei, raportat la baza de impunere de 29.023 lei, ce a fost contestată de către aceasta în procedură prealabilă, iar prin decizia nr. XXX/25.10.2011, emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, s-a respins contestația părții împotriva actului de impunere enunțat mai înainte, astfel încât s-a formulat acțiunea în contencios de față cu intenția preconizată a anulării actelor în discuție.

Acțiunea este nefondată.

Astfel, este de reamintit mai întâi de către tribunal că potrivit art. 1 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public, în condițiile în care în înțelesul actului normativ antemenționat sintagma „drept vătămat”¹ semnifică orice drept prevăzut de Constituție, de lege sau de alt act normativ, căruia i se aduce o atingere printr-un act administrativ, iar cea de „interes legitim privat” posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor și previzibil, prefigurată.

Pe această linie de idei, același legiuitor a definit „persoana vătămată” la art. 2 alin. 1 lit. a din lege ca reprezentând în înțelesul acesteia orice persoană titulară a unui drept ori a unui interes legitim, vătămată de o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri; în sensul prezentei legi, fiind asimilate persoanei vătămate și grupul de persoane fizice, fără personalitate juridică, titular al unor drepturi subiective sau interese legitime private, precum și organismele sociale care invocă vătămarea prin actul administrativ atacat fie a unui interes legitim public, fie a drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate, stabilindu-se totodată într-o manieră lipsită de orice echivoc la art. 2 alin. 2 din actul normativ enunțat că se asimilează actelor administrative unilaterale și refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim ori, după caz, faptul de a nu răspunde solicitantului în termenul legal.

Nu în ultimul rând, potrivit art. 8 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit.h), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale, de asemenea, se poate adresa instanței de contencios administrativ și

cei care se consideră vătămat într-un drept sau interes legii im ai său prin nesoluționarea în termen sau prin refuzi nejustificat de soluționare a unei cereri, precum și prin refuzul de efectuare a unei anumite operațiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim.

În fine, potrivit dispozițiilor art. 18 alin. 1 și 3 din lege, instanța, soluționând cererea la care se referă art. 8 alin. (1). poate, după caz, să anuleze, în tot sau în parte, actul administrativ, să oblige autoritatea publică să emită un act administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze o anumită operațiune administrativă, iar în cazul soluționării cererii, instanța va hotărî și asupra despăgubirilor pentru daunele materiale și morale cauzate, dacă reclamantul a solicitat acest lucru.

În contextul dispozițiilor legale în materia contenciosului administrativ susmenționate trebuie a se preciza dintru-nceput că raportat la prevederile aliniatului 1 de la art. 18 la care s-a făcut referire în aliniatul precedent actul normativ care îl cuprinde reglementează un contencios administrativ de plină jurisdicție (Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 4647 din 19.12.2006, nepublicată), iar în cadrul unei acțiuni în contencios administrativ recunoașterea sau realizarea unui drept/ interes legitim vătămat sunt condiționate de existența unui act administrativ nelegal tipic sau asimilat (Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 850 din 09.02.2007, publicată în „Jurisprudență” 2007 I).

Or, în cauza de față, contrar celor susținute de către reclamantă în acțiunea introductivă de instanță, atare acte administrative nelegale nu se evidențiază în ceea ce o privește în contextul în care, din probatoriul administrat în fața instanței de contencios administrativ, rezultă fără niciun dubiu că organul fiscal a procedat corect la impozitarea veniturilor din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal pentru anul 2011, în condițiile în care succesiunea după defunctul Pașca Corneliu decedat la data de 07.01.2003, nu a fost dezbătută și finalizată în termenul legal de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii, iar actul de impunere în discuție a fost emis în baza hotărârii judecătorești irevocabile despre care s-a făcut deja vorbire mai sus, cota succesorală aferentă reclamantei fiind aceea de 1/4 din masa succesorală, compusă din cota de 1/2 parte din imobilele teren în suprafață de 65.936 mp și construcțiile edificate pe acesta, descrise în sentința amintită.

Sunt de reamintit de către tribunal, în continuare la cele deja arătate anterior, dispozițiile legale aplicabile speței de față ce definesc fără niciun echivoc venitul din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, respectiv impozitul datorat pentru acesta și care se regăsesc la art. 77¹ alin. 1, alin. 3, alin. 4, alin. 5 și alin. 6 din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal, și anume:

(1) La transferul dreptului de proprietate și al dezmembrămintelor acestuia, prin acte juridice între vii asupra construcțiilor de orice fel și a terenurilor aferente acestora, precum și asupra terenurilor de orice fel fără construcții, contribuabilii datorează un impozit ...

(3) Pentru transmisiunea dreptului de proprietate și a dezmembrămintelor acestuia cu titlul de moștenire nu se datorează impozitul prevăzut la alin. (1), dacă succesiunea este dezbătută și finalizată în termen de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii. În cazul nefinalizării procedurii succesoriale în termenul prevăzut mai sus, moștenitorii datorează un impozit de 1% calculat la valoarea masei succesoriale.

(4) Impozitul prevăzut la alin. (1) și (3) se calculează la valoarea declarată de părți în aci ui prin care se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrămintele sale. În cazul în care valoarea declarata este inferioară valorii orientative stabilite prin expertiza întocmită de camera notarilor publici, impozitul se va calcula la nivelul valorii stabilite prin expertiză, cu excepția tranzacțiilor încheiate între rude ori afini până la gradul al II-lea inclusiv, precum și între soți, caz în care impozitul

se calculează la valoarea declarată de părți în actul prin care se transferă dreptul de proprietate.

(5) Camerele notarilor publici vor actualiza cel puțin o dată pe an expertizele privind valoarea de circulație a bunurilor imobile, care vor fi comunicate la direcțiile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice.

(6) Impozitul prevăzut la alin. (1) și (3) se va calcula și se va încasa de notarul public înainte de autentificarea actului sau, după caz, întocmirea încheierii de finalizare a succesiunii. Impozitul calculat și încasat se virează până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut. În cazul în care transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia, pentru situațiile prevăzute la alin. (1) și (3), se realizează prin hotărâre judecătorească sau prin altă procedură, impozitul prevăzut la alin. (1) și (3) se calculează și se încasează de către organul fiscal competent. Instanțele judecătorești care pronunță hotărâri judecătorești definitive și irevocabile comunică organului fiscal competent hotărârea și documentația aferentă în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii. Pentru alte proceduri decât cea notarială sau judecătorească contribuabilul are obligația de a declara venitul obținut în maximum 10 zile de la data transferului, la organul fiscal competent, în vederea calculării impozitului. Pentru înscrierea drepturilor dobândite în baza actelor autentificate de notarii publici ori a certificatelor de moștenitor sau, după caz, a hotărârilor judecătorești și a altor documente în celelalte cazuri, registratorii de la birourile de carte funciară vor verifica îndeplinirea obligației de plată a impozitului prevăzut la alin. (1) și (3) și, în cazul în care nu se va face dovada achităm acestui impozit, vor respinge cererea de înscriere până la plata impozitului.

Textele legale susmenționate se coroborează și cu pct. 151², pct 151⁴, pct 151⁵, pct. 151⁶ și pct. 151⁷, din normele metodologice de aplicare a legii susmenționate privind Codul fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004.

Nu este lipsit de importanță a se aminti de către tribunal și împrejurarea că interpretarea judiciară a dispozițiilor legale aplicabile speței de față nu trebuie realizată numai gramatical, după sensul cuvintelor folosite de către legiuitor și modul cum sunt ele așezate și legate în frază, ci și teleologic, căutându-se să se descopere scopul urmărit de legiuitor prin adoptarea normelor juridice de care s-au prevalat părțile, tocmai pentru a discerne, în raport cu acest scop, semnificația ce trebuie atribuită textelor și care să fie cât mai apropiată de intenția presupusă a legiuitorului, dar și sistematic, metodă care să țină seama de locul normei juridice ce trebuie interpretată în contextul legii sau în contextul întregii legislații conexe, și nu în ultimul rând logic, context în care trebuie să se țină seama și de regulile specifice de interpretare exprimate, în doctrină, prin formulări precum ac cea că excepțiile de strictă interpretare – „*exceptio est strictissimae interpretationis*” sau că dispozițiile legale trebuie interpretate în sensul în care ele produc efecte, iar nu în sens contrar – „*actus interpretandus est potius ut valeat quam ut pereat*”..

Or, astfel fiind, și având în vedere prevederile legale amintite deja, apar ca fiind fondate apărările pe care pârâtele le-au formulat la pretențiile reclamantei în sensul că instanțele judecătorești care pronunță hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în cauze referitoare la transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia vor comunica organului fiscal din raza de competență teritorială a instanței de fond hotărârea, precum și

documentația aferentă, în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii, iar în situația în care instanțele judecătorești nu transmit în termenul legal această documentație organul fiscal poate să stabilească impozitul datorat la solicitarea contribuabilului pe baza documentației prezentate de acesta, precum în cauză, unde reclamanta prin cerere înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad, sub nr. xxx/23.06.2011, a solicitat calcularea impozitului privind transferul proprietății imobiliare conform hotărârii judecătorești irevocabile.

În cazul în care hotărârea judecătorească nu precizează valoarea imobilului stabilită de un expert autorizat în condițiile legii sau în documentația aferentă hotărârii nu este cuprinsă expertiza privind stabilirea valorii de circulație a imobilului baza de calcul a impozitului se stabilește în condițiile pct. 151⁶ din normele metodologice arătate cu raportare la dispozițiile legale deja menționate.

În concret, ținându-se seama de data decesului amintită deja și de data hotărârii judecătorești prin care s-a dezbătut succesiunea se impune cu necesitate concluzia că în cauză nu este aplicabilă excepția reglementată la art. 77¹ alin. 3 din Codul fiscal, motiv pentru care moștenitorii datorează un impozit calculat la valoarea de 1 % din cea a masei succesoriale, iar în ceea ce privește modul de calcul al valorii de 29.023 lei, de care s-a prevalat pârâta cu prilejul apărărilor sale în cauză, aceasta rezultă din situația înaintată instanței de către pârâta pe parcursul judecății.

Astfel fiind, nu pot fi primite susținerile contrare ale reclamantei din acțiunea formulată în cauză, care nu își găsesc un corespondent probator în dosarul cauzei și sunt rezultatul unei prezentări trunchiate și a unei interpretări eronate a dispozițiilor legale în materie fiscală aplicabilă speței de față.

Pe cale de consecință, pentru toate considerentele expuse mai sus, văzând și faptul că nu se pune problema cheltuielilor de judecată, în temeiul art. 18 din Legea nr. 554/2004, urmează a se respinge acțiunea ca nefondată.

**Pentru aceste motive
în numele legii
Hotărâște**

Respinge acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta XXX, domiciliată în loc. xxx, județ Arad și cu domiciliul procesual ales la sediul cabinetului de avocat xxx, în Arad str. xxxx, județ Arad împotriva pârâtelor Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad, cu sediul în Arad Bd. Revoluției nr.77 și Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, cu sediul în Arad Bd. Revoluției nr.79.

Fără cheltuieli de judecată.

Definitivă.

PREȘEDINTE

GREFIER

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.